

POSTANOWIENIE

Dnia 15 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z wniosku H. G.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.
o prawo do emerytury,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 15 stycznia 2019 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] w
z dnia 22 marca 2017 r., sygn. akt III AUa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. nie obciąża wnioskodawcy kosztami zastępstwa procesowego organu rentowego w postępowaniu kasacyjnym,**
- 3. przyznaje radcy prawnemu P. G. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu, powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 22 marca 2017 r., III AUa [...] Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację H. G. (wnioskodawca), wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego w B. z 15 września 2016 r., VI U [...], oddalającego odwołanie wnioskodawcy od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. (organ rentowy), odmawiającej wnioskodawcy prawa do emerytury w obniżonym wieku, z uwagi na niewykazanie 15-letniego stażu pracy w warunkach szczególnych.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego wniósł wnioskodawca, zaskarżając go w całości. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance potrzeby wykładni poz. 12 działu XIV załącznika A do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm., dalej jako rozporządzenie z 7 lutego 1983 r.), w kontekście potrzeby rozstrzygnięcia co jest czynnikiem warunkującym zakwalifikowanie danej pracy, jako wykonywanej w warunkach szczególnych.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną wnioskodawcy organ rentowy wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Powołanie się na przesłankę przedsądu, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo że może budzić wątpliwości (ze wskazaniem, na czym te poważne wątpliwości polegają), nie doczekał się wykładni, bądź że jego niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć (postanowienia Sądu Najwyższego z 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002 nr 12, poz. 151 i z 15 października 2002 r., II CZ 102/02, LEX nr 57231).

Kwestia podnoszona przez wnioskodawcę we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, a mianowicie rozstrzygnięcie co jest pracą „przy spawaniu” w rozumieniu rozporządzenia z 7 lutego 1983 r. była już wielokrotnie przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego (zob. wyroki Sądu Najwyższego z 27 stycznia 2012 r., II UK 103/11, LEX nr 1130388; z 4 marca 2014 r., III UK 74/13, LEX nr 1620565; z 20 listopada 2014 r., I UK 127/14, LEX nr 1552141; z 18 lutego 2015 r., I UK 242/14, LEX nr 1806476), tym samym Sąd Najwyższy nie dostrzegł podstaw do merytorycznego rozpoznania skargi kasacyjnej.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.